

Talan mot europeiska gemenskapernas kommission väckt den 26 mars 2005 av Konungariket Belgien

(Mål T-134/05)

(2005/C 132/59)

(Rättegångsspråk: franska)

Konungariket Belgien, där kontoren ligger i Bryssel, har den 26 mars 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Jean-Pierre Buyle och Christophe Steyaert.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 19 januari 2005 till den del det fastslås att gamla krediter från ESF inte är preskriberade och, i förekommande fall, till den del det hävdas att dessa skulder medför en dröjsmålsränta grundad på artikel 86 i förordning nr 2342/2002/EG,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Mellan åren 1987 och 1992 krävde kommissionen återbetalning av vissa belopp som härrör från Europeiska socialfonden (ESF). Beloppen hade betalats ut av kommissionen direkt till olika belgiska organisationer som i egenskap av sponsorer men som dock inte använt dessa summor i enlighet med EFS bestämmelser.

Kommissionen företog under år 2004 kvittning av vissa av de belopp som sökanden var skyldig genom sina gamla krediter mot fordringar som sökanden hade på kommissionen. Till följd av denna kvittning riktade sökanden flera skrivelser till kommissionen som svarade genom det ifrågasatta beslutet i vilket anges, i motsats till vad sökanden gör gällande, att de gamla krediterna inte var preskriberade.

Till stöd för sin talan hävdar sökanden att de föreliggande skulderna är preskriberade i enlighet med artikel 3.1 i förordning nr 2988/95/EEG eller, i andra hand, i enlighet med belgisk lag, tillämplig i förevarande fall enligt artikel 2.4 i förordning nr 2988/95/EG.

Sökanden bestrider likaledes kommissionens påförande av dröjsmålsränta. Enligt sökanden finns det i förevarande fall ett särskilt undantag från artikel 86 i förordning nr 2342/2002/EG, vilken kommissionen åberopat som stöd för sitt krav på dröjsmålsränta, nämligen i förordningarna nr 1865/90/EEG och nr 448/2001/EG. Sökanden hävdar att det enligt dessa särskilda bestämmelser inte skall påföras någon dröjsmålsränta

på ESF-åtgärder som beslutats före den 6 juli 1990 och att kommissionen således inte kan kräva någon dröjsmålsränta för de föreliggande skulderna.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 29 mars 2005 av Franco Campoli

(Mål T-135/05)

(2005/C 132/60)

(Rättegångsspråk: franska)

Franco Campoli, London, (Förenade kungariket), har den 29 mars 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Stéphane Rodrigues och Alice Jaume, med delgivningadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara dels tillsättningsmyndighetens beslut av den 13 december 2004 att avslå det klagomål som sökanden ingett med stöd av artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna, vilket fattats samtidigt som tillsättningsmyndighetens beslut vilket bestrids i det nämnda klagomålet och genom vilket ändringskoefficienten, hushållstillägget och det schablonmässiga utbildningstillägg som är tillämpligt på sökandens pension ändrades den 1 maj 2004, och dels sökandens lönebesked, i den mån det sistnämnda beslutet tillämpats på dessa från och med maj 2004
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden i förevarande ärende begär i huvudsak att den ändringskoefficient som tillämpades på hans pension före den 1 maj 2004 skall fortsätta att tillämpas, och att detta skall ske med retroaktiv verkan från och med den 1 maj 2004.

I detta hänseende erinrar sökanden om att det i artikel 20.2 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna föreskrivs en övergångsperiod på fem år från och med den 1 maj 2004 till den 1 maj 2009 för att täcka övergången mellan det gamla och det nya systemet för ändringskoefficienten efter ändringen av den stadgeenliga ordningen som omfattar gemenskapernas tjänstemän. Under denna period skall det ske en gradvis minskning av ändringskoefficienten.

Till stöd för sin talan gör sökanden gällande en invändning om rättsstridighet med stöd av artikel 241 i fördraget med motiveringen att tillämpningen av artikel 20 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna är rättsstridig i förevarande fall.

I detta hänseende gör sökanden gällande att

- sökandens berättigade förväntningar har åsidosatts med hänsyn till att förvaltningsenheten hade försäkrat sökanden om att de nya tjänsteföreskrifterna inte skulle ha några negativa verkningar på sökandens situation,
- principerna om likabehandling och icke-diskriminering inte har iakttagits med hänsyn till den skillnad som gjorts beträffande tjänstemännens bosättningsort och rätten till pension,
- sökandens rättigheter inte har iakttagits med hänsyn till att de grundläggande anställningsvillkoren har ändrats den dag han gick i pension, och
- principen om god förvaltningssed har åsidosatts.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 30 mars 2005 av EARL Salvat Père et Fils m.fl.

(Mål T-136/05)

(2005/C 132/61)

(Rättegångsspråk: franska)

EARL Salvat Père et Fils, med säte i Saint Paul de Fenouillet (Frankrike), Comité interprofessionnel des vins doux naturels et vins de liqueur à appellations contrôlées, med säte i Perpignan (Frankrike), och Comité national des interprofessionnels des vins à appellation d'origine, med säte i Paris, har den 30 mars 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av advokaterna Hugues Calvet och Olivier Billard.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara artiklarna 1.1 och 1.3 i kommissionens beslut av den 19 januari 2005 om Rivesaltesplanen och de skattelikhande avgifterna CIVDN som tagits ut i Frankrike,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I det överklagade beslutet konstaterade kommissionen att det arealuttagsbidrag per hektar som finansieras genom en branschövergripande avgift inom ramen för Rivesaltesplanen samt den reklam och de säljfrämjande åtgärder för de kontrollerade ursprungsbeteckningarna "Rivesaltes", "Grand Roussillon", "Muscat de Rivesaltes" och "Banyuls" som finansieras genom branschövergripande avgifter utgjorde statligt stöd i den mening som avses i artikel 87 EG.

Sökanden har yrkandet att beslutet skall ogiltigförklaras eftersom det i strid med artikel 253 EG är bristfälligt motiverat, vilket innebär att sökandena inte kunde utläsa av beslutet varför kommissionen ansåg att de krav som ställs i domstolens rättspraxis om statligt stöd inte är uppfyllda i förevarande fall. Sökandena har dessutom gjort gällande att kommissionen gjorde sig skyldig till en överträdelse av artikel 87 EG då den varken har visat att åtgärderna i fråga finansieras med medel som hade ställts till de nationella myndigheternas förfogande eller att de branschövergripande avgifterna, vars syfte var att finansiera reklam och säljfrämjande åtgärder för de kontrollerade ursprungsbeteckningarna, kan tillskrivas staten.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 1 april 2005 av LA PERLA S.p.A.

(Mål T-137/05)

(2005/C 132/62)

(Ansökan är avfattad på italienska)

LA PERLA S.p.A., har den 1 april 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokaterna Renzo Maria Morresi och Alberto Dal Ferro.

Även Cielo Brands – Gestao e Investimentos Lda var part i förfarandet vid överklagandenämnden.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det ifrågasatta beslutet i dess helhet så att annulleringsenhetens beslut blir gällande och således ogiltigförklara registreringen av det ifrågasatta varumärket,
- förplikta Cielo Brands – Gestao e Investimentos Lda att ersätta samtliga rättegångskostnader, inklusive kostnaderna vid harmoniseringsbyråns bägge instanser.